

<i>preek</i>	5 juni 2022 (Pinksteren)
<i>thema</i>	Ook voor jou
<i>tekst</i>	Joël 3 BGT: “Aan alle mensen zal ik mijn geest geven”
liturgie:	
<i>votum =</i>	Opwekking 780 (Ik zie uit naar de Heer)
<i>groet</i>	Opwekking 720 (In de naam van de Vader)
	Opwekking 815 (Vul dit huis met uw glorie)
	Opwekking 623 (Heer wees welkom met uw Geest)
<i>gebed</i>	Kinderopwekking 205 (Ik moet weggaan; https://www.youtube.com/watch?v=VZ6E8gt9ZFO)
<i>King's kids naar hun club</i>	
<i>lezen Joël 3 BGT</i>	Kerkboek 68:8 (Geloofd zij God met diep ontzag)
<i>preek</i>	Opwekking 754 (Heilige Geest van God)
<i>de wet van het leven</i>	ELB 279 (Wij blijven geloven)
<i>gebed</i>	
<i>King's kids komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 733 (De zon komt op, maakt de morgen wakker)
<i>zegen</i>	

Jezus gaat naar de hemel.

Zijn leerlingen vinden dat moeilijk. Want ze hebben het gevoel dat er nog heel veel moet gebeuren en dat Jezus nog lang niet klaar is. Ze hebben het idee dat Hij maar beter kan blijven om koning te worden zodat alles helemaal goed is. En toch gaat Jezus weg. Ze moeten Hem laten gaan maar dat vinden ze moeilijk want het voelt of Jezus hen in de steek laat.

Petrus gaat samen met de anderen terug naar Jeruzalem.

Er komt niks uit hun handen. Ze gaan maar bij elkaar zitten. Ze zijn best wel met een aardig clubje: zo'n 120 mannen en vrouwen. Ze lezen samen in de Bijbel en ze bidden samen; ze vragen samen aan God: ‘Stuur alstublieft de heilige Geest zodat we samen sterk zijn! en zodat we aan alle mensen kunnen vertellen dat Jezus onze koning is en dat je naar Hem moet luisteren en dat dan het leven goed is. Help ons!’

Eén dag gaat voorbij, twee dagen, drie dagen, vier dagen, ... negen dagen gaan voorbij. De tiende dag breekt aan.

Het wordt Pinksteren.

Alle mensen in Jeruzalem vieren feest. Want de oogst is klaar. Er is weer genoeg te eten voor iedereen. Ze zijn blij dat God zo goed voor hen zorgt. Dat is een prima reden voor een feest. Er zijn heel veel vrolijke mensen op straat. Er wordt vrolijke muziek gemaakt. Iedereen danst, zomaar op straat. Ze zijn allemaal blij want de oogst is weer binnen.

Maar niet iedereen doet mee met het feest.

Petrus en de anderen doen er dit keer niet aan mee. Die zitten in een zaaltje bij elkaar, een zaaltje waar ze de afgelopen negen dagen steeds bij elkaar kwamen. Houden ze niet van een feestje? Mag dat niet? Tuurlijk wel! Maar ze hebben het gevoel dat er op deze dag iets bijzonders gaat gebeuren. Ze weten wat er vijftig dagen geleden gebeurde, met Pasen: dat Jezus toen aan het kruis kwam te hangen; vreselijk was dat geweest; een zwarte dag; Jezus als de grote verliezer; maar een paar dagen later bleek dat Hij de overwinnaar was; dat Hij was opgestaan uit de dood; dat Hij leefde; dat Hij de redder wilde zijn van iedereen; en dat zij dat moesten gaan vertellen aan alle mensen. Nu, vijftig dagen later, verwachten ze iets speciaals. Jezus heeft aangekondigd dat de heilige Geest zal komen. Zou dat met *Pinksteren* zijn? Dat zou best kunnen want Pasen en Pinksteren

horen bij elkaar. Daarom hopen ze en verwachten ze dat op deze dag de heilige Geest zal komen. En daarom doen ze niet mee met het oogstfeest maar zitten ze bij elkaar.

Ineens is er een vreemd geluid.

De mensen schrikken ervan. Ze maken vrolijke muziek en ze zijn vrolijk aan het dansen. Maar ineens worden ze stil. Wat horen ze daar? Het lijkt wel of het stormt. Wat een lawaai! Wat is dat?

De feestvierders gaan op het geluid af.

Ze komen erachter dat het uit één huis komt. Bij dat huis zien ze een hele groep mensen, en ze horen die mensen praten in alle talen van de wereld. Ze horen dat die mensen het allemaal hebben over de geweldige dingen die God doet. Ze horen het maar ze snappen er niks van.

Petrus legt uit wat dit te betekenen heeft. Hij zegt tegen al die mensen in Jeruzalem: Jullie staan allemaal stomverbaasd te kijken. En misschien denk je zelfs: wat een bezopen gedoe! Maar dit is nou precies wat de profeet Joël ruim 500 jaar geleden al gezegd heeft!

Laten we samen met Petrus gaan lezen wat er staat in Joël 3.

Dit is best wel een heftige tekst hè?

Joël vertelde aan het begin van zijn boekje over mensen die zich tegen God verzetten. Hij liet zien hoe hard God tegen dat verzet optreedt. Joël vond het vreselijk; hij kon het werkelijk niet aanzien; daarom begon hij te bidden en daarom riep hij de priesters op om mee te gaan bidden. Vervolgens ontdekte hij dat bidden echt werkt! Wat moet dat geweldig zijn geweest voor hem! Hij kon aankondigen dat God positief reageert op het gebed en dat God regen geeft, zijn zegen geeft, geluk geeft.

Waarom moet Joël het daarna toch weer hebben over bloed, en vuur, en rookwolken? Daar worstel ik mee. Waarom legt hij zo'n nadruk op de verschrikkelijke dag dat God komt? Dat vind ik heftig!

Misschien vind je mij wel stom dat ik die heftige tekst heb laten lezen.

Pinksteren is immers een feestelijk gebeuren. Dan moet je het niet hebben over van die heftige dingen. Maar dan is Petrus net zo stom als ik. Want op die feestelijke dag in Jeruzalem herinnert Petrus aan het geheel van Joël 3.

Petrus had net zo goed een mooie tekst uit Jesaja kunnen pakken, bijvoorbeeld: *Israël, je hoeft niet bang te zijn. Want dit ga ik doen: ik zal weer rivieren laten stromen door het droge land. En zoals ik water geef aan het droge land, zo zal ik mijn geest geven aan je nakomelingen. Ik zal hun een gelukkig leven geven. Door mijn geest zal het goed gaan met je nakomelingen* (Jes. 44:2-3 BGT). Zo mooi! zo bemoedigend!

Maar nee, Petrus kiest voor Joël 3, en dan niet alleen vers 1 en 2 maar ook het vervolg.

Laten we het geheel van Joël 3 bekijken.

Weet je wat ik vooral mooi vind aan Joël 3?

God zegt daar: *Aan alle mensen zal ik mijn geest geven.*

Ik weet vrijwel zeker dat Joël daarbij denkt aan alle *Joodse* mensen. Hij heeft er geen idee van dat God breder werkt dan alleen het *Joodse* volk. Hij ziet in zijn tijd dat God medelijden krijgt met de mensen van zijn volk (Joël 2:18) en dat is in zijn beleving uiteraard het *Joodse* volk. Hij ziet in zijn tijd dat de inwoners van Jeruzalem weer vrolijk kunnen zijn (Joël 2:23) en dat zijn natuurlijk *Joden*.

En Petrus dan? Petrus is op de Pinksterdag na de hemelvaart van Jezus geweldig blij om te zien en te horen dat Gods Geest niet langer voor enkelingen bestemd is maar dat die Geest voor iedereen is. Maar ook hij denkt bij 'iedereen' alleen aan *Joden*. Hij meent dat mensen van andere volken de heilige Geest niet kunnen krijgen (Hand. 10:45). Pas als

hij met eigen ogen ziet en met eigen oren hoort dat God ook aan niet Joden zijn Geest geeft, is hij om (Hand. 10:47). Dat zit al in de profetie van Joël en dat komt er later uit: Gods Geest is ook voor jou!

God laat dat op allerlei manieren uitwerken door Joël:

God zal zijn Geest geven aan mannen en vrouwen.

Op zich zou dat niet gezegd hoeven worden want vrouwen zijn immers ook mensen. Als God zijn Geest aan alle mensen geeft, geeft Hij zijn Geest uiteraard ook aan vrouwen. Toch moet Joël dat er uitdrukkelijk bij zeggen. Het is blijkbaar nodig. Vroeger werden vrouwen vaak achtergesteld. Ze waren niet belangrijk. Fijn dat ze er waren want dan kwamen er tenminste kinderen. Maar verder moesten ze vooral hun mond houden en op de achtergrond blijven. Zwijgen. En nu moet Joël zeggen dat God zijn Geest zal geven aan mannen *en vrouwen*. Het zal me niks verbazen als hij daar tegenaan gehikt heeft (en Petrus later trouwens ook), dat hij het niet echt gesnapt heeft. Tot in onze tijd toe leeft dat voort: dat heel wat christenen overtuigd zijn dat vrouwen vooral moeten *zwijgen* (in de kerk en misschien ook wel in de maatschappij) omdat dat het hoofdbod is voor christelijke vrouwen. Maar Joël moet al zeggen: God zal zijn Geest geven, niet alleen aan mannen maar ook aan vrouwen.

God zal zijn Geest ook geven aan oude en jonge mensen.

Dit hoeft natuurlijk ook niet gezegd te worden. Maar Joël moet dat toch doen. In zijn tijd was niet zoveel respect voor jonge mensen. Op je twaalfde werd je al wel beschouwd als volwassen maar pas na je veertigste werd van jou geaccepteerd dat je iets over God ging uitleggen. Voor Joël is het heel verrassend, te moeten zeggen: Gods Geest is niet alleen voor *oude* mensen maar ook voor *jonge* mensen. Niet alleen van *oude* mensen kun je iets leren over God maar luister ook goed naar *jonge* mensen want zij hebben ook veel te melden over God! Staar je dus niet blind op hoe oud iemand is.

God zal zijn Geest ook nog geven aan slaven en slavinnen.

Ik vermoed dat Joël over deze uitwerking helemaal verstedeld heeft gestaan. Om te beginnen ligt hier alweer de nadruk op mannen *en vrouwen*. En verder: slaven en slavinnen stonden onderaan de maatschappelijke ladder; ze hadden veel plichten en weinig rechten. Daar kwam nog bij dat de meeste slaven en slavinnen geen Joden waren maar mensen uit andere volken. Tegen mensen die door iedereen veracht worden en naar wie niemand wil luisteren, moet Joël zeggen:

Gods Geest is ook voor jou! Volgens mij worden we uitgenodigd om dit nog verder uit te werken.

Joël heeft een aantal verrassende uitwerkingen gegeven en soms stond hij (denk ik) verstedeld van wat hij zelf zei. Wij worden uitgenodigd om in dat spoor verder te gaan, om ons daarin ook te laten verrassen door Gods Geest.

Afgelopen maandag was ik samen met twee anderen bij een avond die georganiseerd was in Utrecht. Het ging over de plaats van homo's en lesbo's in de kerk. Diepe indruk maakte op mij wat één vrouw vertelde. Ze heeft er jarenlang mee geworsteld dat ze niet mocht zijn wie ze was: lesbisch. Ze heeft God de rug toegekeerd en ze probeerde zonder God te leven maar dat lukte haar niet. God heeft haar op een wonderlijke manier teruggehaald en haar samen met haar vrouw een plaats gegeven in de gemeente. Ze is vol van God en dat straalt ze uit. Ze is druk in de weer in de ondersteuning van mensen die verscheurd worden en die daardoor een heel zwaar leven hebben.

Toen we terugreden uit Utrecht, bedacht ik: dit moet ik toevoegen aan het rijtje dat Joël geeft. Het is een verrassende uitwerking waar ik zelf verstedeld van sta:

Gods Geest is voor homo's en lesbo's. Gods Geest is voor mensen die bij een minderheid horen. Gods Geest is voor wie er niet mag zijn of voor wie er niet zó mag zijn als hij of zij is. Gods Geest is voor iedereen die zich stil moet houden of die het

gevoel heeft dat 'ie zich stil moet houden. Gods Geest is voor wie terugkijkt op het leven en pijn heeft om alle brokstukken uit het verleden en om alles wat het leven niet heeft gebracht.

Gods Geest is niet alleen voor anderen! Gods Geest is ook voor jou!

Dat leidt tot iets heel moois, tot iets dat we nodig hebben in een wereld vol geweld.

Volgens Joël zal ieder aan wie God zijn Geest geeft, dromen krijgen en als profeet spreken.

Het kan wezen dat je 's nachts een verhelderende droom krijgt. Je hebt iets meegemaakt en je weet niet goed hoe je daarop moet reageren. Je slaapt er een nachtje over. En het kan gebeuren dat God je inzicht geeft, dat je tot iets komt waar je niet bij stilgestaan had.

Het kan wezen dat er een lied door je hoofd gaat en dat je over dat lied praat met een ander en dat die ander vertelt waar hij mee worstelt en hoe juist dat lied hem helpt.

Het kan wezen dat je je angst aan de kant schuift en eerlijk vertelt dat je christen bent en waarom je daar blij mee bent.

Het kan wezen dat je je niet langer afsluit voor God maar de woorden van God bij je binnen laat komen en dat je daardoor aangestoken wordt zodat je nieuw in het leven komt te staan.

Het kan wezen dat je aan een kind een bijbelverhaal vertelt en zo iets laat zien van de geweldige dingen die God doet.

Het kan wezen dat een kind jou leert hoe jij op God kunt vertrouwen en op wat God beloofd heeft.

Dat zie je gebeuren in Jeruzalem, op de Pinksterdag en daarna.

Mensen spreken in vreemde talen over God en iedereen kan het verstaan en iedereen hoort over de geweldige dingen die God doet.

Petrus legt het uit en hij vertelt over Jezus en hij doet een appel op de mensen om Jezus te aanvaarden als de redder van de wereld, ook van hen.

Duizenden mensen geven zich gewonnen en laten zich dopen.

Velen leven op een nieuwe manier en zorgen voor elkaar. Dat is een manier om samen kerk te zijn, middenin de wereld: leven op een nieuwe manier; zorgen voor elkaar. Wat een genade! Ook voor jou!

Amen!